



МАЇВСЬКИЙ Дмитро (псевд.: Тарас, Косар, Майченко, П. Дума, Зруб, Курган, Ом та ін.; 08. 11. 1914, с. Реклинець, нині Сокал. р-ну Львів. обл. — 19. 12. 1945) — військово-політичний діяч ОУН, публіцист. Член ОУН (1933). Навч. в учител. семінарії у Сокалі, звідки виключений за приналежність до ОУН. Продовжив освіту в учител. семінарії у м. Рудник-над-Сяном (нині Підкарп. воєводства, Польща), на торг. курсах у Львові та ін. навч. закладах. Працював у кооперації. Від 1934 — повіт. провідник ОУН Жовківщини. За націоналіст. діяльність був заарешт. і ув'язнений польс. владою. У жовтні 1938 звільнений за рішенням суду. 1939–40 — обл. провідник ОУН Холмщини. Організатор повстан. загонів на Жовківщині у вересні 1939. Наприкінці того ж року в Кракові викладав конспірацію у школі ОУН з підготовки кадрів Служби безпеки. 1940–41 — окруж. провідник ОУН Сокальщини. У березні 1940 важко поранений на Жовківщині. Учасник 2-го Великого збору ОУН у Кракові (квітень 1941), після розколу приєднався до ОУН(б). Член Крайового Проводу ОУН(б) зх.-укр. земель. Кординатор Похід. груп ОУН влітку 1941.

Учасник Пн. Похід. групи ОУН(б). 1941–42 — заступник крайового провідника осеред. і сх.-укр. земель **Д. Мирона**. Від 1942 — референт пропаганди Проводу ОУН(б). Керував роботою підпіл. друкарні ОУН(б) «Прага» у с. Мокротин (Жовків. р-ну Львів. обл.). Гол. ред. офіц. вид. ОУН(б) ж. «Ідея і чин» (1942, 1944–45), ред. г. «За самостійність України» та ін. Автор брошур «Лицем до народу», «Наша відповідь (2х2=4)» (обидві — 1942) та низки статей («До питання внутрішніх перешкод української національно-визвольної боротьби», «Большевицька демократизація Європи», «Ідейно-політичне обличчя большевиків» та ін.). У листопаді 1942 поранений у перестрілці з гестапівцями у Львові на одній з явоч. квартир ОУН(б). Від 1943 — заступник голови бюро та політ. референт Проводу ОУН(б). Учасник Третьої конф. ОУН(б) в лютому 1943, гол. організатор 3-го Надзвич. Великого збору ОУН(б) у серпні 1943. У ніч з 28 лютого на 1 березня 1945 разом із **Я. Буселом** зустрічався з представниками рад. влади для проведення мирних переговорів, які закінчилися безрезультатно. Один із ініціаторів створення Антибільшов. блоку народів й УГВР. Наприкінці 1945 разом із **Д. Грицаєм** вирушив до Німеччини як делегат від Проводу ОУН(б) на укр. землях до Проводу ОУН за кордоном. 19 грудня 1945 на чесько-нім. кордоні потрапив у засідку чеської поліції, покінчив життя самогубством. Посмертно отримав звання генерала-політвиховника УПА й відзнач. Золотим Хрестом заслуги УПА (1952). Його ім'ям у Львові названо вулицю.

Рекомендована література

1. Прокоп М. Напередодні незалежної України. Нью-Йорк, 1993;
2. Посівнич М. Воєнно-політична діяльність ОУН у 1929–1939 роках. Л., 2010.

О. Й. Стасюк

Бібліографічний опис:

Маївський Дмитро / О. Й. Стасюк // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-60458>. — Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).